

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. I. R.**
zastoupen advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 7/834, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-2699-25/ZR-2019 ze dne 16. 6. 2020, ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 9. 7. 2020 domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-2699-25/ZR-2019 ze dne 16. 6. 2020, jímž byla zrušena platnost povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 236/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a žalobci byla stanovena lhůta k vycestování z území ČR. Dle žalovaného bylo důvodem jeho rozhodnutí narušení veřejného pořádku žalobcem, spočívajícím ve spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, zločinu vydírání a přečinu nebezpečného vyhrožování, za což byl odsouzen Okresním soudem v Ostravě ve věci vedené pod sp. zn. 72 T 50/2019.
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že žije na území ČR již 10 let, je zaměstnán jako kuchař a tlumočnick; je rovněž jediným společníkem a jednatelem ve společnosti BENGAL FOOD s. r. o. Namítl, že žalovaný své rozhodnutí postavil pouze na rozsudku Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 72 T 50/2019; v dané věci se žalobce snaží o obnovu řízení. Žalobce dále namítl, že v zemi jeho původu již nežijí jeho nejbližší rodinní příslušníci, kteří žijí v ČR (otec, dva vlastní bratři, jeden nevlastní bratr a nevlastní matka); dále namítl, že má v ČR finanční závazky a při jeho vystěhování by došlo na jeho straně k platební neschopnosti. Poukázal rovněž na sdělení probační a mediační služby, že vzorně plní stanovené povinnosti a nedopouští se další protiprávní činnosti. Žalobce má za to, že správní orgán dostatečně nezvážil, rep. ignoroval dopady svého rozhodnutí v kontextu ustanovení § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „CizZ“); dále má za to, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť v jeho důsledku dojde ke zpretrhání rodinných vazeb žalobce. Ochrana veřejného pořádku do budoucna je dostatečně prokázána ročním řádným životem žalobce. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 4/2010-151 ze dne 26. 7. 2011 uvádí, že ne každé trestné jednání je automaticky narušením veřejného pořádku, což správní orgán dostatečně nezohlednil.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 19. 8. 2020 poukázal na skutečnost, že rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 72 T 50/2019 byl žalobce odsouzen za spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, přečinu ublížení na zdraví, přečinu nebezpečného vyhrožování k trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 4 let za současného omezení spočívajícím v zákazu styku s poškozenou; rozsudek nabyl právní moci 17. 5. 2019. Žalobce po dobu téměř jednoho a půl roku fyzicky a psychicky týral svou družku, což nelze považovat za ojedinělé porušení zákona, ale o dlouhodobou trestnou činnost. Ohledně tvrzené snahy o obnovu řízení, nebylo nic ze strany žalobce doloženo. Pokud se žalobce dovolává sdělení probační a mediační služby o vzorném plnění stanovené povinnosti, pak zkušební doba dosud neproběhla a samo o osobě to nedokládá, že riziko narušení veřejného pořádku ze strany žalobce již nehrozí. Pokud se týče námítky zpretrhání rodinných vazeb, poukázal žalovaný na to, že žalobce je svobodný a bezdětný; do ČR přijel v 18 letech, bydlí v bytě s majitelem restaurace, u nějž je zaměstnán jako kuchař, jeho společnost, kde je jediným společníkem a jednatelem, je v insolvenčním řízení, kromě pohledávek z podnikání žalobce splácí půjčku. Žalovaný akcentuje, že nejbližší příbuzní žalobce, kteří žijí na území ČR, jsou dospělí jedinci, kteří nejsou na jeho přítomnosti existenčně závislí. Za jeho nejbližší osobu bylo

možno pokládat i bývalou družku, s níž žil dva a půl roku, a přesto se vůči ní dopouštěl dlouhodobě násilí, o jehož závažnosti svědčí i soudem uvalená 10měsíční vazba. Pokud se týče ekonomických závazků žalobce, nic mu nebrání je plnit i z domovského státu prostřednictvím elektronické komunikace či prostřednictvím rodinných příslušníků v ČR. Žalobce strávil téměř dvě třetiny svého života na území mateřského státu, kdy opustil svou zemi až v dospělém věku, ovládá tedy dokonale svůj mateřský jazyk, neměl by proto být pro něj problém v mateřském státě žít minimálně po dobu, než dojde k zahlázení jeho odsouzení.

4. Usnesením č. j. 25 A 171/2020-31 ze dne 8. 9. 2020 byl žalobě na návrh žalobce přiznán odkladný účinek.
5. Podáním ze dne 25. 10. 2021 žalovaný soud upozornil, že některé senáty Nejvyššího správního soudu mají za to, že v typově shodných věcech má být cizinci umožněno podat odvolání, a proto by měla být žaloba posouzena jako nepřipustná pro nevyčerpání řádných opravných prostředků.
6. U jednání žalobce setrval na svém stanovisku, potvrdil, že dosud nebyl podán návrh na obnovu trestního řízení. Nově namítl, že mu bylo upřeno právo na odvolání.
7. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Soud se nejprve zabýval přípustností žaloby, a to s ohledem na tvrzení obou stran, že proti napadenému rozhodnutí je přípustný řádný opravný prostředek (odvolání).
9. Zákonem č. 176/2019 Sb. bylo s účinností od 31. 7. 2019 novelizováno ustanovení § 168 CizZ. Do uvedeného paragrafu byl vložen odst. 3 následujícího znění: „*Rozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v § 37 odst. 1 písm. a), § 37a odst. 1 písm. d), § 37a odst. 2 písm. c), § 46a odst. 1 větě druhé, § 46a odst. 2 písm. c), § 46b odst. 1 větě druhé, § 46b odst. 2 písm. a), § 46d odst. 1 větě druhé, § 46d odst. 2 písm. b), § 46f odst. 1 písm. j), § 46f odst. 2 písm. b), § 46g odst. 1 písm. c), § 46g odst. 2 písm. d), § 56 odst. 1 písm. g), jde-li o skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. h), § 56 odst. 2 písm. a), § 75 odst. 1 písm. e), § 75 odst. 2 písm. e) nebo f), § 77 odst. 1 písm. h) nebo i), § 77 odst. 2 písm. a) nebo f), § 87d odst. 2 písm. c) nebo d), § 87e odst. 1 písm. f) nebo g), § 87f odst. 3 písm. e) nebo f), § 87k odst. 1 písm. a) nebo d) nebo § 87l odst. 1 písm. a), e) nebo f), nabyvá právní moci jeho oznámením.*“ Není sporu o tom, že rozhodnutí v nyní projednávané věci bylo vydáno dle § 77 odst. 2 písm. a) CizZ, a dopadala na ně procesní úprava dle § 168 odst. 3 CizZ ve znění zákona č. 176/2019 Sb.
10. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 Azs 192/2020-21 ze dne 20. 8. 2020. publ. pod č. 4078/2020 Sb. r. NSS, dospěl k závěru, že nelze „ze samotného textu § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dovodit vyloučení možnosti podat odvolání garantované účastníkovi v § 170b odst. 1 tohoto zákona“ (odst. 15); svůj závěr pak podpořil

poukazem na obecnou zásadu subsidiarity správního soudnictví vyplývající z § 5 s. ř. s. (odst. 18). Uvedený judikát pak mechanicky následovala řada dalších rozhodnutí, aniž jeho argumentaci jakkoli rozhojňovala. V rozsudku 3 Azs 189/2020-26 ze dne 27. 7. 2021 třetí senát zmínil pouze svůj názor, že uvedené rozhodnutí pokládá za nesprávné, otázka aplikace § 168 odst. 3 CizZ však v daném řízení nebyla nosným důvodem rozhodování soudu.

11. Krajský soud sdílí názor třetího senátu na nesprávnost řešení sporné otázky v rozsudku

č. j. 6 Azs 192/2020-21 a vědomě se tímto rozsudkem neřídí. Závěry šestého senátu totiž představují rozvrat judikatorně, doktrinálně i legislativně dlouhodobě a ustáleně traktovaného pojmu „právní moc“, a to nejen v oblasti práva správního, nýbrž ve všech právních odvětvích, kde dochází k vydávání aktů státní moci, kterými je autoritativně rozhodováno o právech a povinnostech osob. Fundamentálním definičním znakem právní moci je inapelačnost (nemožnost napadení aktu řádným opravným prostředkem), jež bývá také nazývána formální (vnější) právní mocí. Toto reflektuje i správní řád v ustanovení § 73 odst. 1, „*nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému*

nelze podat odvolání“ a § 85 odst. 1, „*nestanoví-li zákon jinak, má včas podané odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost ani jiné právní účinky rozhodnutí*“. Taktéž judikatura soudů všech soustav a specializací konstantně akcentuje, že nemožnost podání řádného opravného prostředku je esenciální součástí právní moci, tato formální právní moc je východiskem pro materiální právní moc a jakékoli řízení právní mocí řádně končí.¹ Judikát šestého senátu se však ke slučitelnosti či neslučitelnosti svých závěrů s doktrinálním, judikatorním a legálním vymezením právní moci nevyjadřuje. Pokud se týče vzájemného vztahu ustanovení § 170b odst. 1 a § 168 odst. 3, má krajský soud zato, že je zde poměr ustanovení obecného a zvláštního. S ohledem na zcela jasné vymezení formální právní moci („*formální právní moc jest nespornou veličinou*“²), je ustanovení zákona, že prvostupňové rozhodnutí nabývá právní moci jeho oznámením, plnohodnotným ekvivalentem ustanovení, že řádný opravný prostředek se nepřipouští. Ostatně zákonodárce sám v důsledku citovaného judikátu šestého senátu přijal novelu č. 274/2021 Sb., kde v § 168 odst. 3 CizZ doplnil za jiných okolností redundantní text „*a nelze proti nim podat odvolání*“. To, že nepřipustnost odvolání nemusí být v zákoně uvedena explicitně, ale může plynout z nesporného výkladu, akceptoval Nejvyšší správní soud již opakovaně (srov. např. rozsudek č. j. 2 As 37/2011-81 ze dne 25. 5. 2011, publ. pod č. 2369/2011 Sb. r. NSS). Šestým senátem dále zmiňovaná zásada subsidiarity platná pro soudní přezkum činnosti správních orgánů nemůže vyvážit průlom do zásad platných pro všechna právní odvětví.

¹ Zcela příkladmo: usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 197/94-32 ze dne 27. 6. 1995, uveřejněné v časopise Správní právo, roč. 1997, č. 144; rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1149/2003 ze dne 23. 2. 2006, publ. pod č. 29/2007 Sb. NS; nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2832/18 ze dne 19. 2. 2019, publ. pod č. 27/2019 Sb. n. a u. ÚS; rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 227/2019-48 ze dne 8. 4. 2020.

² Hoetzel, J.: *Československé správní právo. Část všeobecná*. Praha 1934, s. 339; týž: *Řízení správní*. In: Slovník veřejného práva československého. Svazek III. Brno 1934, s. 956.

12. Ze všech výše uvedených důvodů má krajský soud za to, že z ustanovení § 168 odst. 3 CizZ bylo možno jednoznačně dovodit nepřipustnost odvolání i před novelou č. 274/2021 Sb. V projednávané věci proto nebyla žaloba podána před vyčerpáním řádných opravných prostředků ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., neboť se zde žádné nenabízely.
13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
14. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující: Žalovaný vydal dne 20. 9. 2019 z moci úřední oznámení o zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, a to na základě informace Okresního soudu v Ostravě o odsouzení žalobce ve věci sp. zn. 72 T 50/2019. Oznámení si žalobce převzal do vlastních rukou dne 25. 9. 2019. Z trestního rozsudku č. j. 72 T 50/2019-705 ze dne 17. 5. 2019 plyne, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, přečinu ublížení na zdraví, přečinu nebezpečného vyhrožování k trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 4 let za současného omezení spočívajícím v zákazu styku s poškozenou; rozsudek nabyl právní moci 17. 5. 2019. Podle výše uvedeného pravomocného rozsudku soudu žalobce v přesně nezjištěných dnech v době od měsíce února 2017 do měsíce července 2017 v bytě na adrese Opavská 956/57, Ostrava-Poruba a dále od měsíce srpna 2017 do měsíce srpna 2018 v bytě na adrese 28. října 820/267, Ostrava-Mariánské Hory, které obýval společně se svou družkou, hrubě a vulgárně družku urážel a ponižoval, a to s četností nejprve jednou měsíčně, poté jednou týdně, od června 2018 již denně, zakazoval jí stýkat se s rodiči a jejími přáteli, zakazoval jí konzumovat

vepřové maso a výrobky z něj, ze žárlivosti kontroloval její mobilní telefon, omezoval ji v běžném způsobu života, a když odmítala uposlechnout a podvolit se jeho požadavkům, opakovaně ji verbálně a fyzicky napadal tak, že do ní surově kopal, bil ji pěstmi do různých částí těla, škrtil ji a tahal jí za vlasy, přičemž jí v jednom případě vytrhl chomáč vlasů. Protiprávní jednání žalobce soud podrobně popsal ve výrokové části odsuzujícího rozsudku, ve které je mimo jiného uvedeno, že žalobce družku konkrétně napadl: 1) dne 8. 2. 2017 do ní v bytě strčil tak, že prorazila skleněnou výplň interiérových dveří a způsobila si řezná poranění na levém rameni, levém předloktí a levé dlani, 2) přesně nezjištěného dne v listopadu 2017 v Ostravě-Porubě na ulici Porubské 826/8 v prostorách vietnamského bistra Orchidej udeřil družku pěstí do úst a způsobil jí poškození zubu, 3) dne 19. 5. 2018 družku ve společném bydlišti asi sedmkrát udeřil násadou od smetáku do předloktí levé ruky a způsobil jí zhmoždění měkkých tkání levého lokte, 4) dne 6. 8. 2018 v odpoledních hodinách v Ostravě-Mariánských Horách na ulici 28. října 820/267, když si přišel do bytu družky pro své věci, vzal ze zásuvky kuchyňské linky dva nože a žádal družku, aby mu vrátila klíče od bytu, což družka odmítla, načež se před ním zavřela v chodbě bytu, a když po chvíli otevřela dveře, držel v ruce smeták, jímž družku opakovaně udeřil, ale nakonec se družce podařilo vytlačit jej na chodbu domu a zamknout vstupní dveře bytu, avšak svým jednáním způsobil družce zhmoždění měkkých pokrývek lebních v týlní krajině hlavy, které se projevovalo otokem a pohmatovou bolestivostí, krevní podlitiny lokalizované na obou pažích, na pravém předloktí a levém stehně, 5) v přesně

nezjištěné době roku 2017 v Ostravě při telefonickém hovoru s matkou družky, která ho žádala, aby ukončil vztah s její dcerou, této vulgárně nadával a vyhrožoval jí, že do jejího bytu hodí bombu nebo nastraží bombu pod její auto, kteréžto výhrůžky v matce družky vzbudily strach a obavy o její zdraví a život či o zdraví a život její rodiny. Ve všech výše uvedených případech, při kterých žalobce slovně a fyzicky napadal svoji družku, jí těmito útoky opakovaně způsobil zranění, která si vyžádala ošetření ve zdravotnických zařízeních. Správní orgán si dále opatřil zprávu o pověsti od ÚMOB Mariánské Hory a Hulváky, zprávy Vězeňské služby, výpisy z Obchodního rejstříku a Živnostenského rejstříku a Cizineckého informačního systému, opis z evidence Rejstříku trestů a vyslechl žalobce. V průběhu správního řízení žalobce využil svého práva se vyjádřit, kdy poukázal na skutečnosti, tvrzené i nyní v žalobě (údajná nesprávnost pravomocného rozsudku, rodinné poměry, ekonomická činnost); předložil Dohodu o provedení práce se společností ACP Traductera, a. s.

15. Podle § 77 odst. 2 písm. a) CizZ Ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu zruší, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu.
16. Podle § 174a odst. 1 CizZ při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
17. Soud předně konstatuje, že žalobní body korelují s námitkami, které žalobce uvedl v řízení před správním orgánem. Soud proto plně odkazuje na napadené rozhodnutí, které se s nimi pečlivě a obsáhle vypořádalo a s jehož závěry se soud zcela ztotožňuje.
18. Žalobce předně namítal, že žalovaný postavil své rozhodnutí na trestním rozsudku Okresního soudu v Ostravě č. j. 72 T 50/2019-705, jehož skutkové závěry jsou však nesprávné a žalobce chce vyvolat obnovu řízení. K této námitce soud učinil dotazem na Okresní soud v Ostravě zjištění, že žádné řízení o povolení obnovy dosud zahájeno nebylo. Správní orgán správně vycházel z pravomocného trestního rozsudku, jehož výrokem je vázán. S ohledem na hypotézu normy, podle níž bylo rozhodováno, je tento rozsudek klíčovým podkladem. Správní orgán si však opatřil i další podklady, jak je výše uvedeno.
19. Pokud se týče hodnocení žalobcových osobních, rodinných a majetkových poměrů, soud má zato, že je žalovaný dostatečně zjistil a pečlivě vyhodnotil. Žalobce prožil celé dětství v Bangladéši, je dospělý, v ČR má dospělé příbuzné, kteří na něm nejsou existenčně závislí. Jeho obchodní společnost je v insolvenci a on nemá takové závazky či ekonomickou činnost, pro které by bylo ve veřejném zájmu, aby setrval v ČR.

20. Pokud žalobce předestíral žalovanému a soudu své řádné chování v době po propuštění z vazby, pak soud nepokládá tuto dobu za dostatečnou k vyslovení, že zde již nehrozí narušení veřejného pořádku, kdy před tím páchal opakovaně po delší dobu závažnou trestnou činnost na osobě blízké a byl řešen i pro přestupky proti občanskému soužití. Navíc je žalobce nyní motivován snahou, aby mu podmíněný trest nebyl přeměněn na nepodmíněný. K úvahám o možném osvědčení je třeba také přihlídnout k době pro zahlázení odsouzení, stanovené trestním řádem. Tato však zdaleka ještě ke dni rozhodování správního orgánu neuplynula.
21. Navíc zrušení povolení k trvalému pobytu žalobci nebrání žádat o udělení nižšího pobytového oprávnění, jak byl poučen již v napadeném rozhodnutí.
22. Žalobní námitky proto nejsou důvodné a soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 15. listopadu 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu